

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.098/2023/3.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Takács Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe., ügyítész: dr. Takács Attila ügyvéd

Az alperes:

Országos Bírósági Hivatal, 1055 Budapest, Szalay utca 16.

Az alperes képviselője:

Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztálya, 1055 Budapest, Szalay utca 16.

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 22.P.21.046/2022/10.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 28. § (1) bekezdésére hivatkozva 2021. augusztus 10-én kérte, hogy az alperes a e-mail címl e-mail címre küldje meg számára excel táblázatban a magyarországi bíróságok neveit, azt, hogy milyen módon tartja az OBH a kapcsolatot a bíróságokkal és azt, hogy 2021. júniusában hány üzenetet küldött az OBH a Fővárosi Törvényszéknek az alábbi módokon (minden kategória külön adat): postai úton/faxon/e-mailben/más elektronikus úton.

Az alperes a 2021. augusztus 25-én elektronikus úton küldött válaszában arról tájékoztatta a felperest, hogy a bíróságok neveit közlése a bíróságok központi honlapján (www.birosag.hu), továbbá a Kúria, az ítéltáblák és a törvényszékek a központi honlapról elérhető saját honlapjain. Feltüntette a bíróságok neveit tartalmazó linkeket. A második kérdés tekintetében azt közölte, hogy az adatigénylés szerinti adatot nem kezeli, a harmadik kérdés vonatkozásában szintén megtagadta az adatigénylés teljesítését, arra hivatkozva, hogy a kért bontásban kézbesítési statisztikát nem kezel.

A felperes a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnál (NAIH) panaszt terjesztett elő. A NAIH 2021. november 19-én kelt határozatával az Info tv. 53. § (5) bekezdés b) pontja alapján megszüntette a vizsgálatot.

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az eredeti kérelme szerinti adatok közlésére. A csatolt megbízási szerződés alapján 125.000 forint + áfa összegben kérte a költség megfizetését azzal, hogy 5 munkaóra alapján számította azt fel.

Keresete jogalapjául Magyarország Alaptörvénye 38. cikk (1) bekezdését, a 39. cikk (2) bekezdését, az Info tv. 3. § 5. és 6. pontját, a 26. § (1)-(3) bekezdését, a 27. § (3) és (3a) bekezdését, a 28. § (3) bekezdését, a 29. § (1) bekezdését, a 31. § (1) és (3) bekezdését, a 32. §-át, valamint az állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény 5. § (2) bekezdését jelölte meg.

Álláspontja szerint a kért adatok közérdekű adatok.

[3] Az alperes alaki védekezésére tekintettel előadta, hogy a csatolt NAIH tájékoztatásból egyértelműen beazonosítható jelen ügy, mivel a tájékoztatás – szövegezése szerint – az általa „2021. augusztus 10. napján benyújtott, az OBH bíróságokkal való kapcsolattartási módjaira irányuló közérdekű adatigénylése tárgyában” kelt 2021. november

19-én, ehhez képest a keresetlevél törvényes határidőben érkezett a bíróságra. Az ismételten benyújtott keresetlevelét a korábbi ügyszámra hivatkozással terjesztette elő P23-as nyomtatványon, mert amennyiben P02-es úrlapon terjesztette volna elő, úgy esetleg azt a bíróság nem tudta volna összekapcsolni a korábbi üggyel. A bíróság az ismételten benyújtott keresetlevelét befogadta, ezért az eljárás megszüntetésének nincs helye.

Érdemben azt adta elő, hogy az eredeti adatkiadási kérelme első kérdésére adott választ elfogadja.

A második és harmadik kérdéssel érintett adatok közérdekű adatok, mivel az állampolgárok jogbiztonsághoz fűződő érdekét szolgálja az, hogy tudják, hogy az alperes a bíróságokkal milyen módon tart kapcsolatot, ez az OBH, illetve a bíróságok működésével kapcsolatos információ. Azok kiadásának nem volt akadálya.

[4] Az alperes elsődlegesen alaki védekezést terjesztett elő, és kérte az eljárás megszüntetését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján, utalva a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontjára, illetve a 618. § (1) bekezdésére.

Álláspontja szerint a felperes az eredetileg előterjesztett keresetlevele visszautasítását követően nem az elektronikus ügyintézés és bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvényben (E-ügyintézési tv.) és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon, az arra rendszeresített P02 jelű úrlapon terjesztette elő a keresetlevelet, ezért Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. A bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet (Büsz.) az E-ügyintézési tv. egyik végrehajtási rendeletének minősül, a 75/C. § (2b) bekezdése alapján pedig a keresetlevelet P02 jelű úrlapon kellett volna előterjeszteni. A bíróságnak a keresetlevelet hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve vissza kellett volna utasítani, az eredetileg előterjesztett keresetlevéllel megindított per hatályait az újabb – nem szabályosan előterjesztett – keresetlevél nem tartotta fenn. Erre tekintettel a felperes keresetlevele elkészített, ezért a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás megszüntetésének van helye, mert a felperes a keresetlevelet ismételten nem szabályszerűen terjesztette elő.

Vitatta továbbá, hogy a felperes által csatolt NAIH határozat jelen perbeli adatkiadási kérelemhez kapcsolódna, mert a határozatból a jelen ügy tárgya nem azonosítható be egyértelműen.

Érdemi védekezése szerint az adatkiadási kérelem első kérdésére a választ már az eredeti válaszlevelében a nyilvános forrás megjelölésével megadta. A második és harmadik kérdés vonatkozásában elsődlegesen vitatta, hogy azok közérdekű adatnak minősülnek, másodlagos hivatkozása szerint pedig ilyen adatokat nem kezel.

Ezen adatok nem felelnek meg az Info tv. 3. § 5. pontja szerinti közérdekű adat fogalomnak, az Info tv. 1. §-a szerint rögzített célnak sem feleltethetők meg.

Arra is hivatkozott, hogy a kezelésében lévő, rögzített adatokon kívül más adatok, statisztikai kimutatások elkészítésére nem köteles.

Álláspontja szerint a felperes adatigénylésének motivációja nem más, mint a bíróságokkal és az azok központi igazgatását ellátó alperessel szembeni, személyes érdeke által vezérelt retorzió, mely joggal való visszaélést valósít meg. Joggyakorlása nem feleltethető meg az alanyi jog társadalmi rendeltetésének, amely az állam átláthatóságának biztosítása.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek a e-mail című elektronikus levélcímről történő megküldéssel az alábbi adatokat:

Milyen módon tart az OBH kapcsolatot a bíróságokkal.

2021. júniusában hány üzenetet küldött az OBH a Fővárosi Törvényszéknek az alábbi módokon: postai úton, faxon, e-mailben, más elektronikus úton.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500 forint perköltséget és megállapította, hogy az eljárás illetékmentes.

Az alperes alaki védekezésével nem értett egyet, az eljárás megszüntetése iránti kérelmet nem ítélte alaposnak. A rendelkezésre álló iratok alapján azt állapította meg, hogy a felperes a 2022. április 26-án, ismételten benyújtott keresetlevelét P23 és nem P02 jelű ANYK űrlapon terjesztette elő, ugyanakkor a keresetlevél előterjesztésére utóiratként, a korábbi 22.P.20.195/2022. ügyszámra hivatkozással került sor, mely számon a bíróság a korábban előterjesztett keresetlevelet visszautasította. A bíróság a Pp. 618. § (2) bekezdés b) pontja alapján nem utasította vissza a keresetlevelet, a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján pedig – ezen okból – az eljárás megszüntetésének nem volt helye. A Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján ugyanis a bíróság akkor szünteti meg hivatalból az eljárást, ha a keresetlevelet a Pp. 176. § (1) bekezdés a-i) pontja, a 176. § (2) bekezdés a-c) pontja alapján kellett volna visszautasítani. Azon okból nincs helye az eljárás megszüntetésének, hogy a keresetlevelet a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján kellett volna visszautasítani.

Utalt arra is, hogy a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a Jpe.IV.60.038/2022/10. számú végzésében írtak alapján mind a Pp., mind a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) azonos alapokon áll az elektronikus ügyintézés szabályait illetően, a jogkövetkezmények tekintetében azonban tételesen eltérő szabályokat tartalmaznak. A Kp. rendelkezései a beadvány „szabályszerűsége” tekintetében nem csupán az E-ügyintézési törvényre, illetve az Evhr.-re utalnak vissza, hanem általánosságban a jogszabályokról szólnak. Figyelemmel arra, hogy az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdése értelmében a miniszteri rendelet jogszabály, e körbe beleértendő a Büsz. rendelkezéseinek megtartása is. Ez utóbbi 75/C. § (2b) bekezdése előírja a nyomtatvány használatát, amit nyilvánvalóan úgy kell értelmezni, hogy a beadványhoz rendszeresített nyomtatványt kell használni, a nem megfelelően kiválasztott nyomtatvány használata nem vezethet a beadvány szabályszerű benyújtásához, következésképpen azt – perorvoslati kérelem esetén – a Kp. 102. § (1) bekezdés d) vagy e) pontja alapján vissza kell utasítani. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy azok a józan észnek megfelelő célt szolgálnak. Ebből pedig az következik, hogy a szövegezésbeli eltérés nem véletlen, az tudatos jogalkotói elhatározás eredménye. Mindebből következően, bár az elektronikus ügyintézés szabályai nagyrészt azonosak, a perrendtartások eltérő jogkövetkezményeket írnak elő.

Minderre tekintettel azt állapította meg, hogy a felperes által 2022. április 25. napján ismételten előterjesztett és a bíróság által befogadott keresetlevél a perindítás hatályait fenntartotta.

A felperes által csatolt – részben kitakart – NAIH határozat alapján megállapíthatónak tartotta, hogy a felperes a perbeli adatigénylésével kapcsolatosan fordult a NAIH-hoz. A csatolt határozat alapján az megismerhető volt, hogy az hatósági eljárás az „OBH-val szemben, 2021. augusztus 10. napján benyújtott, az OBH bíróságokkal való kapcsolattartási módjaira irányuló közérdekű adatigénylése tárgyában” indult. Az alperes nem tett olyan nyilatkozatot, miszerint 2021. augusztus 10-én az OBH bíróságokkal való kapcsolattartási módjai tárgyában a felperes a perbelin túl, egyéb adatigényléssel fordult volna az alpereshez. Ez azt bizonyítja, hogy a felperes által hivatkozott NAIH eljárás jelen perbeli közérdekű

adatigénnyel összefüggésben indult. Minthogy a vizsgálatot megszüntető határozat 2021. november 19-én kelt, a december 4-én előterjesztett keresetlevél határidőben érkezett.

[6] Érdemben sem találta alaposnak az elsőfokú bíróság az alperes védekezését.

Rögzítette, hogy a felperes a kérelme első pontja szerinti adatigény tekintetében az alperes pert megelőzően adott válaszát elfogadta, ezért e körben a felperes pervesztesnek minősül. Erre is tekintettel érdemben a kérelem második és harmadik pontjai tekintetében vizsgálódott.

Ismertette az Info tv. 1. § és 3. § 5. pontját. Azt tekintette irányadónak, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, azok az információk pedig, hogy milyen módon tart kapcsolatot a bíróságokkal, illetve 2021. júniusában milyen formában, hány üzenetet küldött a Fővárosi Törvényszéknek, az alperes tevékenységére vonatkozó, közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett információ.

Az Info tv. 26. § (1) bekezdése szerinti kötelezettség alapján az alperes bárki részére köteles biztosítani, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatokat megismerje. Olyan konkrét indokot, mely alapján megállapítható lett volna, hogy a perbeli adatigénylés célja a felperes alperessel szembeni, személyes érdeke, érintettsége miatti retorzió lett volna az alperes nem bizonyított, ennek hiányában pedig az adatkiadási kérelem indoka, célja nem volt vizsgálható. Mindezek alapján nem találta megalapozottnak azt az alperesi hivatkozást, miszerint ezen adatok a törvény céljára tekintettel ne minősülnének közérdekűnek.

A másodikként kérelmezett adathalmaz vonatkozásában úgy ítélte meg, hogy az alperes a feladatköréből adódóan valamely módokon kapcsolatot tart a bíróságokkal, így arra nézve, hogy ezt milyen formában teszi, nyilvánvalóan valamilyen rögzített adat, információ a kezelésében áll, ezen információ kiadására pedig az Info tv. 26. § (1) bekezdése alapján köteles. Az alperes sem az adatkiadási kérelemre adott válaszában, sem a perbeli ellenkérelmében nem állította, hogy ne lenne meghatározható, hogy mely módokon tart kapcsolatot a bíróságokkal. Amennyiben pedig a kapcsolattartás valamely formában megvalósul, arra vonatkozóan az alperes kezelésében álló „bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától” (Info tv. 3. § 5. pont) közérdekű adat.

Az adatigény harmadik pontja tekintetében azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes konkrét, számszerűen megjelölt adatok kiadását kérte az alperestől, az általa megjelölt bontásban. Azok olyan adatok, amelyek az alperes kezelésben vannak függetlenül attól, hogy az alperes nem készít ilyen statisztikai kimutatást. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint ezen információk felperes által kért rendszerezése nem tekinthető új, minőségileg más adat (statisztika, kimutatás) előállításának, csupán az egyébként kezelt adatok kikeresését teszik szükségessé, mely alperes részéről valóban többletmunkát igényel, de nem teremt számára adat-előállítási kötelezettséget. Utalt a Kúria Pfv.21.767/2019/6. számú döntésére és a 13/2019. (IV. 8.) AB határozatra.

A perköltségről annak figyelembevételével döntött, hogy a felperes az első kereseti kérelem tekintetében pervesztesnek tekintendő, míg a második és harmadik kérelem tekintetében pernyertes lett. A felek pernyertességének-pervesztességének arányát a felperesre kedvezőbb 2/3-1/3 arányban állapította meg. Ennek megfelelően a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest a perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíjat a csatolt megbízási szerződés alapján állapította meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdés a) pontja szerint, azzal, hogy azt az IM rendelet 2. § (2) bekezdésre figyelemmel mérsékelte. Úgy ítélte meg, hogy összesen 3 munkaóra alapján indokolt a perköltség felszámítása.

Rögzítette, hogy az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

[7] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Elsődlegesen a Pp. 379. §-a szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését kérte, mert álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét, az Info tv. 31. § (3) bekezdését, a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontját, a 178. § (1) bekezdését, a 191. § (2) bekezdését, a 240. § (1) bekezdés a) pontját, a 240. § (5) bekezdését, a Büsz. 75/C. § (2b) bekezdését.

Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását indítványozta, hivatkozva az Alaptörvény 28. cikkére, az Info tv. 1. §, 3. § 5. pontjára és a 26. § (1) bekezdésére, valamint a Pp. 346. § (4) bekezdésére.

Perköltségigényt nem terjesztett elő.

Elsődleges kérelme körében fenntartotta korábbi érveit. Változatlanul állította, hogy a felperes a keresetlevél ismételt benyújtása során nem a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja és a Büsz. 75/C. § (2b) bekezdése szerint járt el, ezért a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontja alapján a Pp. 240. § (1) bekezdése szerint kellett volna az elsőfokú bíróságnak eljárnia. A nem megfelelő űrlap használata miatt ugyanis a keresetlevél nem tekinthető szabályszerűnek, így megfelelő határidőben benyújtottnak. Sérelmezte, hogy az eljárás megszüntetésére irányuló kérelme tárgyában az elsőfokú bíróság nem hozott alakszerű végzést. Hangsúlyosan hivatkozott a Jpe.IV.60.038/2022/10. számú végzésben kifejtettekre.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása álláspontja szerint továbbra is elsődlegesen azért indokolt, mert a felperes által igényelt adatok nem közérdekű adatok. Utalt az Info tv. 1. § rendelkezésére, a 8/2016. (IV. 6.) és a 32/1992. (V. 29.) AB határozat egyes megállapításaira, melyből következően a felperes által kért adatok olyan technikai jellegű információk, amelyek a közhatalmi döntéshozatalra, az ügyek intézésére gyakorolt állampolgári ellenőrzés és befolyás, az igazságszolgáltatás átláthatósága szempontjából irrelevánsak. A felperes által hiányosan csatolt NAIH határozat is erre utalhat. Az elsőfokú bíróság ítélete e körben indokokat nem tartalmaz, ezért az a Pp. 346. § (5) bekezdésének sem felel meg.

[8] Arra sem tért ki az elsőfokú bíróság, hogy konkrét bizonyítás hiányában milyen alapon állapította meg, hogy léteznek adatok arra vonatkozóan, hogy 2021. júniusában bármilyen formában is keletkezett rögzített formában adat a Fővárosi Törvényszéknek küldött üzenetek tekintetében. Tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság a Pfv.IV.21.767/2019/6. számú ítéletben kifejteteket is, mert az alperes a felperes által meghatározott speciális szempontok szerint csoportosított ismereteknek nincs birtokában. Ebből következően a harmadikként kért adatok az egyébként általa kezelt adatok esetleges összevetése útján való új, minőségileg más adat (statisztika, kimutatás) készítését és ezáltal valójában új adat létrehozását jelentené, amire az Info tv. 26. § (1) bekezdése szerinti kötelezettség már nem terjed ki.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[10] A fellebbezés nem alapos.

[11] Az elsőfokú ítéletnek fellebbezéssel nem érintett rendelkezése nem volt, ezért azt a másodfokú bíróság egészében vizsgálta, döntésével, kifejtett érveivel is egyetértett, azokat nem ismétli meg [Pp. 386. § (4) bekezdés, második fordulata].

[12] Az elsődleges fellebbezési kérelem tárgyában a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy az elsőfokú bíróság ítélete [30] bekezdésében foglaltak helytállóak. Az alperes érvelése – az ismételten benyújtott keresetlevél visszautasítása a perindítási határidő elmulasztását eredményezte volna – annyiban sem helytálló, hogy a hibás nyomtatvány alkalmazása legfeljebb hiánypótlási felhívást eredményezhet, figyelemmel arra, hogy a Pp. 618. § (1) bekezdése sem úgy rendelkezik, hogy ez esetben hiánypótlási felhívás nélkül kell a meghatározott beadványt visszautasítani. Ez a jogértelmezés következik abból is, hogy az egyes beadványok tartalmára tekintettel biztosított nyomtatványok az ügyintézés megkönnyítését szolgálják, azok használatának mellőzése, vagy az abban való tévedés nem eredményezheti a beadványban foglalt jognyilatkozat orvosolhatatlan hatálytalanságát, amennyiben a benyújtása elektronikus úton történt. Ezen túlmenően a visszautasítást követően benyújtott keresetlevél a visszautasítási okot – jogi képviselő hiánya – kiküszöbölte, ezért alappal tekintette azt az elsőfokú bíróság a Pp. 178. § (1) bekezdése alapján előterjesztett keresetlevélnek.

[13] A Jpe.IV.60.038/2022/10. számú végzést az elsőfokú bíróság helyesen csak érintette figyelemmel arra, hogy az a jogorvoslati kérelmek benyújtásának szabályszerűségével foglalkozott.

[14] Arra helytállóan hivatkozott az alperes, hogy az eljárás megszüntetése iránti kérelmének elutasításáról az elsőfokú bíróságnak alakszerű végzést kellett volna hoznia. Ezen végzés ellen azonban a Pp. 240. § (5) bekezdése és 241. § (4) bekezdése alapján külön fellebbezésnek nincs helye. Indokolási kötelezettségének pedig az elsőfokú bíróság az ítéletben eleget tett.

[15] Érdemben sem értett egyet a másodfokú bíróság az alperesi fellebbezéssel. Az az információ, hogy az alperes milyen úton, milyen formában tartja a kapcsolatot a bíróságokkal formailag valóban technikai jellegű információ. Abból azonban az alperes működésére vonható le következtetés, ezért az egyértelműen olyannak tekinthető, amely a közügyek átláthatóságát érinti, így az Info tv. 1. §-a szerinti cél megvalósulását eredményezi.

[16] Azon adat vonatkozásában, hogy 2021. júniusában az alperes mennyi üzenetet küldött a Fővárosi Törvényszéknek a kérelemben meghatározott formában, az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy ilyen adatok léteznek. Ezt ugyanis maga az alperes

erősítette meg a kérelemre küldött válaszából, miszerint ilyen adatot az „adatigénylés szerinti bontásban” nem kezel.

[17] Ennek alapján helyesen értelmezte és alkalmazta a 13/2019. (IV. 8.) AB határozatban kifejtetteket az elsőfokú bíróság. E szerint ugyanis amennyiben az információ létezik és az közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatnak minősül, azt a közfeladatot ellátó szerv az Info tv. 3. § 10. pontja szerint valamilyen formában kezeli és az elérhető, úgy az adat kiadásának akkor sincs akadálya, amennyiben az igénylő által kért módon való közlése [Info tv. 30. § (2) bekezdés] érdekében azt ki kell keresni, válogatni vagy esetleg rendszerezni kell. Amennyiben ez a tevékenység nagyobb munkaerőráfordítást vagy időt igényel, sem indokolja az adatok kiadásának megtagadását, figyelemmel az Info tv. 29. § (3)-(6) bekezdés rendelkezéseire {13/2019. (IV.8.) AB határozat [46], [47], [55]}.

[18] Az elsőfokú bíróság ezért az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatának is megfelelően kötelezte az alperest az igényelt adatok kiadására. Azt csak megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy ezen adat hiánya – vagyis az az információ, hogy ebben az időszakban nem küldött üzenetet az alperes a Fővárosi Törvényszéknek – is adatnak minősülne.

[19] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A másodfokú eljárás során az alperes perköltséget nem igényelt, a felperesnek perköltsége nem merült fel, ezért arról határozni nem kellett.

[21] Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2023. április 11.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.

előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László

bíró